Kvindelige Bagere og Konditorer.

I en Artikel i et tidligere Nr. er det nævnt, at mange Kvinder sikkert ville kunne skaffe sig Erhverv ved Syltning og Henkogning af Frugter. En lignende Virksomhed, hvorved en Kvinde har skaffet sig en udmærket Stilling, omtales i et af „Dagny"s sidste Hæfter. Bladets Korrespondent fortæller, hvorledes hun her i Kjøbenhavn paa en Spaseretur i Frederiksberg Have med nogle andre svenske Udstillingsgjæster kom til at sidde ved Siden af en ældre Dame, der bød hende nogle kandiserede Frugter. Paa sit Spørgsmaal fik Meddeleren det Svar, at Damen selv havde fabrikeret dem, og hun var da ikke sen til at spørge sig videre for om denne Sag. Damen sagde, at hun ansaa denne Beskæftigelse for særlig passende for Kvinder, og at man kunde have en rigelig Indtægt af den, naar man passede den ordentlig. Selv havde hun, da hun var en halv Snes Aar, begyndt at lave smaa Sukkerkugler og solgt dem; efterhaanden fik hun mere og mere Øvelse, men gik aldrig i Lære. Tilsidst begyndte hun at drive Konditori efter en noget større Maalestok. Da kom hun i Kollision med Byens andre Konditorer og ligeledes med Myndighederne. De svenske Kvinder blev nemlig den Gang ikke myndige før med det fyldte 25de Aar, og hun var kun 23. Hun indgik imidlertid til Kongen med en Ansøgning om Myndighedsbevilling, fik den tilstaaet og kunde nu i Ro fortsætte sit Arbejde og udvide sin Bedrift til at omfatte alle Fagets forskjellige Grene. Fra den Tid har hun i en af Sveriges større Byer drevet et stort Konditori og vundet en agtet og uafhængig Samfundsstilling. Senere giftede hun sig, betalte sin Mands Gjæld, fortsatte sit Arbejde og samlede sig paa 10 Aar en Kapital af omtr. 30,000 Kroner. En Fordel ved Konditoriet, som særlig vilde tiltale Kvinderne, var, sagde hun, at der ikke udkrævedes nogen stor Anlægskapital. Selv om man ikke, som hun, begyndte med at lave Sukkerkugler, kunde man dog begynde med at koge Brystsukker og bage Smaakager; og siden kunde man efterhaanden udvide Bedriften. Men selvfølgelig maatte man — det betonede hun stærkt — i dette som i alle andre Arbejder sætte Kræfterne alvorlig ind, om man vilde drive det til noget, og man maatte lægge Vind paa den største Orden og Nøjagtighed. Kvindens medfødte og i Hjemmet udviklede Sans for Renlighed og Pyntelighed vilde i høj Grad komme hende til Gode ved en Beskæftigelse som denne.

Ved Siden af denne prægtige svenske Kvinde, der viser, hvad kvindelig Foretagelsesaand og Flid kan drive det til, kunne vi ikke lade være at minde om et Par danske Damer, der for nogle Aar siden have grundlagt en lignende Forretning, som er udmærket anset hele Kjøbenhavn over og allerede har bredt sig til Provinserne. Vi tænke paa Frkne. Agerlin og deres Forretning med „hjemmebagte Kager".

„Kvinden som Konditor" burde sikkert blive en af de Fremtidsskikkelser, vi hyppigst faa for Øje. I alt Fald behøver ingen at lade sig skræmme derfra ved Skjældsordet „ukvindeligt!" At forsøde Livet for sine Medmennesker — kan der tænkes noget mere „ægte kvindeligt" —?

Act.